

skulinka pro pochyby. Mluví o ztrátě tradic a hodnot, o rozpadu rodiny, o hrozbě, vnější i vnitřní.

Kousek před dívkou stojí skoro vzpřímeně šedesátník, poslouchá mladého duchovního. Mluví rychle, hlas má posazený příliš vysoko a s ironií v hlase zpochybňuje víru, aby vzápětí posluchače ujistil o nekonečné dobrotě boha. Do toho vypráví košilaté historky o mladých slečnách. Šedesátník se baví. Vedle stojí šedá žena s očima, které se jí každým rokem s nevyhnutelně blížící smrtí posouvají o kousek hlouběji do lebky, poslouchá kázání o očistci. Všichni v něm strávíme pár stovek let a budeme se škvařit za vlastní hříchy. Bojí se těch muk a zároveň si libuje, že v tom neštěstí konečně nebude sama. Na rozdíl od svého života. Očistec si představuje tak trochu jako hromadný zájezd. Snad bude mít to štěstí a někoho tam potká.

Desítky kázání promlouvají ke stovkám věřících, kostel je plný. Kazatelna zeje prázdnotou. Stačí si stáhnout aplikaci a povolit přístup k osobním datům a profilům. Církví vytvořený algoritmus ušije každému duchovního průvodce na míru. Individualismus, poznaná nutnost téhle chvíle v dějinách, je tak konečně pevně stažen smyčkou dogmatu, které bylo staletími opracováno k dokonalosti. Po těch letech, co už „nová doba“ trvá, se jí církve konečně dokázala přizpůsobit. Našla recept, jak se dostat do hlav lidí toužících po teple stáda, kteří ale tvrdošíjně odmítají pochodovat stejným směrem.

